

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

Silivri yolundayız. 140'ı tutuklu, 205 sanıklı ve Prof. Dr. Büşra Ersanlı'nın 40 yıllı cezalandırılması istenen davanın ilk duruşmasına gidiyoruz. Arabada yakın bir dostum var. 1982'de mahkemece onanmış cezası olduğu halde, üst mahkemeye temyize gidildiğinden tutuksuz yargılanmış. Ancak üst mahkeme kararı bozmadığı için içeri girmiş. 12 Eylül'ün bile 'daha adil' görüldüğü günler bunlar.

Mahkemeye otobüsle, minibüsle gelmek isteyenler daha İstanbul'dan engellenmeye başlıyor. Öğleden sonra BDP Avcılar ilçe yönetiminden Ali Ekber Bel yaklaşıp kendini tanıtıyor. Minibüsün bütün evrakını incelemişler. Açık bulamayınca polis doğrudan el koymuş. Başka arabalarla Silivri'ye ulaşmışlar.

Silivri girişinde çevik kuvvet ve jandarma çevirmesi var. Yollar tutulmuş. Arabalar, insanlar üst üste. Yolumuzu değiştirip bir ekin tarlasının yanına park ediyoruz. İki kilometre yürüyoruz. Mahkemeyi bir cezaevinin avlusuna kurmuşlar. Girişi bağımsız diyorlar ama mahkemeye girmek benim için cezaevine girmekten zor oldu.

Dışarısı tam bir curcuna. Avukatları dahi boyunlarına bir kart takmadan içeri almıyorlar. Gazeteciler, milletvekilleri, herkes itiş kakış. Dışarıda 'tutuksuz' yargılanan insanlar var. Onlar dahi giremiyorlar. Ailelerden hiç bahsetmiyorum. Avukatlar küçücük alandan bedenlerini zor sokuyor. Bir bölümü dışarıda kalıyor.

Zar zor kendimizi içeri atıyoruz. Tutuksuz sanıkların ve avukatların bir bölümü hâlâ dışarıda. İtirazlar geliyor. Mahkeme başkanı yapacak bir şey yok diyor, başlıyorlar. Sanıklardan Kutbettin Yazbaşı kimlik bilgilerini Kürtçe söylüyor. Anne, baba, doğum yeri... Mahkeme başkanı kibarca sözünü kesiyor: "Sanığın Türkçe dışında başka bir dil kullandığı görüldü, devam edilmedi, mikrofonu alındı..." TRT'si Kürtçe yayın yapan, mahkemesi Kürtçeyi yasaklayan bir ülkede bu dava kötü yazılmış bir tiyatro eseri gibi başlıyor.

Olan bitene insanlar gülüyor, yer yer kahkahalar geliyor. İroni ve şaka, mağdurların en güçlü silahı. Zekâsı aşağılanan iyilerin kötüler karşısındaki tatlı feryadı... Bir savunma avukatı "Yakında berber, kasap operasyonları da yapacaksınız" diyor. Tutanaklara geçiyor...

Usul tartışması başlıyor. Anadilde savunma talebi yineleniyor. BDP Eşbaşkan Yardımcısı ve sanıkların avukatı Meral Danış Beştaş mahkemenin görevli ve yetkili olmadığını ve aslen BDP'nin yargılandığını anlatıyor. Konuşmasına Mevlana'nın bir sözüyle başlıyor: "En kötü hukuk, suçsuzu korkutan hukuktur."

Dışarıda kendisine bu mahkemenin aslen ne mahkemesi olduğunu soruyorum: "Bu aslında BDP'yi fiilen kapatmak için düzenlenmiş bir post-modern kapatma davası. Kürt sorununu böyle çözeceğini söylüyor AKP." Radikal 2'de geçen pazar bir Diyarbakır hâkiminin yazdığı ve ÖYM'lerin aslen cemaatçilerin hegemonyasında olduğunu savunduğu yazıyı anımsatıyorum: "Kürt sorunu söz konusu olduğunda AKP ve cemaat arasında bir anlaşmazlık yok. Çok net" diyor.

Büşra Ersanlı'nın avukatı Fikret İlkiz de Meral Hanım gibi bu davanın aslen BDP'ye yönelik siyasi bir dava olduğunu düşünüyor. "Bunu kanıtlayan en iyi örneğiniz ne?" diye soruyorum:

"İddianameyi hazırlayan savcı iddianameyi Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na da gönderdi. Görüşmeleri için. Yani anayasanın 68 ve 69. maddelerinden dava açılın diye" diyor.

Dışarıda Sırrı Süreyya nder mahkemenin önünde bekleyenleri oradan uzaklaştırmak isteyen jandarma komutanıyla konuşuyor. Komutan güler yzly: "Mahkemenin n boşaltılmalı. Ben de istemez miydim! Keşke hepiniz girsenez. Keşke imkn olsa stadyumda olsa..." İnsanlar gitmiyor. Jandarma gidiyor.

Yemekten sonra mahkeme devam ediyor. şiddet karşıtı Büşra Eranlı'nın 'sözde' kadın çalışmaları, 'sözde' tarih ve 'sözde' ekoloji çalışmaları yaptığını ve bu yolla 'terristlik' faaliyeti içinde olduğunu öğreniyoruz. Kanıt: Bir tanığın siyaset akademilerinde örgüt üyelerinin resimlerini grdğn söylemesi. Fotoğraftakinin kim olduğunu savcılar yazmamışlar. Meral Danış Beştaş açıklıyor: Musa Anter.

Mahkemeden ayrılıp dışarıdaki kalabalığa katılıyorum. Bahçe duvarında üç kadın oturuyor, ellerinde pankartlar. Fotoğraflarını çekmek için izin istiyorum. "Hayır" diyorlar. Sonra yanlarına biri geliyor. Kürtçe kim olduğumu anlatıyor. Gülerek bana dönüyorlar. Biri "ek" diyor ve elinde tuttuğu pankartı kaldırıyor: "Kürtleri Bırakın!" Twitter'dan paylaşıyorum...